

MINISTER FINANSÓW

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26.03.2012 r.

nr. 1358 podpis. M. Połciej

Warszawa, dnia 23 marca 2012 r.

PT1/0602/10/116/2012/KSB/BMI9 2786

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

S. P. K. R. K. K. K. K.
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 26.03.12
nr. 2480 podpis M

Szanowny Panie Marszałku,

Nawiązując do przesłanego przy piśmie z dnia 22 lutego 2012 r. znak: BPS/043-06-182/12 tekstu oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Kazimierza Kutza podczas 6. posiedzenia Senatu RP w dniu 16 lutego 2012 r. w sprawie stosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług dla niektórych usług kulturalnych, uprzejmie informuję.

Przepisy dotyczące funkcjonowania podatku VAT w Unii Europejskiej podlegają harmonizacji na zasadach określonych w dyrektywie 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L 347 ze zm.). W zakresie kultury ww. dyrektywa daje możliwość stosowania zwolnienia na „świadczenie niektórych usług kulturalnych, a także dostawę towarów ściśle z nimi związanych, przez podmioty prawa publicznego lub inne instytucje kulturalne uznane przez dane państwo członkowskie” (por. art. 132 ust. 1 lit. n dyrektywy). Podkreślić należy zatem, że zwolnienia określone w przepisie art. 132 ust. 1 lit. n dyrektywy mają charakter przedmiotowo-podmiotowy. Oznacza to, że zwolnieniu od podatku podlega określony rodzaj usług, wykonywanych przez zdefiniowany krąg podmiotów.

Wyjaśnić również należy, że zwolnienia określone w art. 132 dyrektywy adresowane są, co do zasady, do podmiotów prawa publicznego.

Stąd też analogiczną co do zasady konstrukcję zastosowano w przepisach ustawy o podatku od towarów i usług, wskazując, jaki rodzaj usług podlega zwolnieniu oraz definiując krąg podmiotów, wykonujących te usługi.

Odzwierciedleniem ww. zapisu dyrektywy w polskich przepisach, od dnia 1 stycznia 2011 r., jest art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) – zgodnie z którym zwolnione są od podatku od towarów i usług „usługi kulturalne świadczone przez:

a) podmioty prawa publicznego lub inne podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym lub wpisane do rejestru instytucji kultury,

prowadzonego przez organizatora będącego podmiotem tworzącym instytucje kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, oraz dostawa towarów ściśle z tymi usługami związana (zwolnienie to stosuje się, pod warunkiem że podmioty wykonujące czynności, o których mowa w tym przepisie, nie osiągają w sposób systematyczny zysków z tej działalności, a w przypadku ich osiągnięcia są one przeznaczone w całości na kontynuację lub doskonalenie świadczonych usług por. art. 43 ust. 18 ustawy o podatku od towarów i usług),

b) indywidualnych twórców i artystów wykonawców, w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagradzane w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub praw do artystycznego wykonania utworów.”

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji, źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.

Odesłanie więc w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług do „odrębnych przepisów” odnosić się może wyłącznie do ustaw oraz rozporządzeń (ewentualnie ratyfikowanych umów międzynarodowych). Warto przy tym zauważyć, że zabieg legislacyjny, polegający na odesłaniu do „odrębnych przepisów” czy też do „przepisów prawa”, nie jest rzadkością i nie pojawia się jedynie w ustawie o podatku od towarów i usług. Istotne tu jest, że ustawy i rozporządzenia, będąc źródłami prawa powszechnie obowiązującego, podlegają obowiązkowi ogłoszenia w Dzienniku Ustaw (co jest warunkiem ich wejścia w życie). Oznacza to, iż jeżeli w powołanych wyżej aktach prawnych dany podmiot zostałby uznany za instytucje o charakterze kulturalnym, jego działalność w tym zakresie byłaby objęta zwolnieniem. Umieszczenie przedmiotowego sformułowania w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług miało na celu pełniejszą implementację zapisów dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. i jednocześnie uczynienie tego przepisu na tyle uniwersalnym, aby w przypadku wejścia w życie przepisów uznających określone podmioty za instytucje o charakterze kulturalnym nie byłoby konieczności zmiany tego przepisu.

W tym miejscu zauważam, że przykładem podmiotu, który w związku z powyższym zapisem korzysta ze zwolnienia jest Zakład Narodowy imienia Ossolińskich. Wprawdzie w ustawie z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji – Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. Nr 23, poz. 121 z późn. zm.) nie ma zapisu stwierdzającego wprost, że jest to instytucja o charakterze kulturalnym, jednak patrząc na preambułę tej ustawy, jak również na wskazane w jej art. 5 cele zakładu, należy uznać Ossolineum za taką właśnie instytucję.

Należy tu jednocześnie wskazać, że samo wskazanie przez ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r., Nr 13, poz. 123 ze zm.) form organizacyjnych w jakich działalność kulturalna może być prowadzona, nie oznacza, że podmioty prowadzące tę działalność we wskazanych formach są automatycznie

uznane za instytucje kultury. W innym przypadku ograniczenia kręgu podmiotów, które korzystają ze zwolnienia zawarte w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług byłoby zbędne.

Na tle powyższego stanu prawnego uprzejmie informuję, że w zakresie organizacji imprez kulturalnych ze zwolnienia od podatku od towarów i usług mogą co do zasady korzystać obecnie podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, zgodnie z którym to przepisem instytucje kultury uzyskują osobowość prawną i mogą rozpocząć działalność z chwilą wpisu do rejestru prowadzonego przez organizatora. Instytucja kultury z urzędu podlega wpisowi do rejestru. Wpisem do rejestru mogą być objęte jedynie instytucje kultury utworzone przez urzędy centralne lub jednostki samorządu terytorialnego.

W związku z powyższym, podmioty nie objęte wpisem do ww. rejestru, np. stowarzyszenia podlegające obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, muszą co do zasady z tytułu organizacji imprezy (np. koncertu) uiszczać podatek od towarów i usług wg 23% stawki podatku od towarów i usług.

Ponadto należy zauważyć, że przepisy ustawy o podatku od towarów i usług przewidują dla podatników możliwość stosowania zwolnień podmiotowych. Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150.000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku. Zwolnienie to dotyczy również podatników organizujących imprezy kulturalne, jeżeli ich obroty nie przekraczają kwoty, o której mowa powyżej.

Pragnę również podkreślić, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy o podatku od towarów i usług opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, podlega odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Zatem nieodpłatne świadczenie usług polegające, np. na organizowaniu masowej imprezy kulturalnej nie stanowi, co do zasady, czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Niezależnie od statusu organizatora usługi kulturalnej, a także bez względu na fakt czy organizator nastawiony jest na osiągnięcie zysku, czy też nie – świadczenie usługi kulturalnej bądź rozrywkowej w zakresie wstępu:

- 1) na widowiska artystyczne, takie jak spektakle, koncerty, przedstawienia teatralne, widowiska cyrkowe, oraz wstęp
- 2) do wesołych miasteczek, parków rozrywki, na dyskoteki, sale taneczne, dyskotek i sal balowych, oraz
- 3) do obiektów kulturalnych np. bibliotek, muzeów, archiwów, a także pozostałych usług w zakresie kultury,
- 4) na projekcję filmów

- podlega opodatkowaniu wg 8% stawki podatku od towarów i usług – na podstawie art. 146 a pkt 2 ww. ustawy o podatku od towarów i usług w związku z poz. 165 i 182 - 184 załącznika nr 3 do tej ustawy. Stawka ta dotyczy zatem również biletów sprzedawanych na koncerty artystyczne.

Mając na uwadze, iż w praktyce występują różne stany faktyczne uprzejmie informuję, że w przypadku wątpliwości zainteresowanych, co do zakresu stosowania przepisów prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa, mogą oni uzyskać interpretację indywidualną w trybie przewidzianym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Dodatkowo w związku z podniesioną przez Pana Senatora kwestią uznania w interpretacji indywidualnej politechniki za instytucję kulturalną, w związku z zapisami umieszczonymi w jej statucie informuję, iż kwestia ta zostanie przeanalizowana i w przypadku stwierdzenia, że zawarte rozstrzygnięcie jest nieprawidłowe, przedmiotowa interpretacja zostanie zmieniona.

Z poważaniem
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Grabowski
Maciej Grabowski